

بنه‌ماکانی په‌رستنی خوی گه‌وره له‌گه‌ل مه‌رجی وه‌رگرتنیان

[کردی - کوردی - kurdisch]

کۆمه‌لی له زانایان

وه‌رگێرانی: سه‌رباز چه‌مید که‌رکوکێ
پیداچونه‌وه‌ی: پشتیوان سابیر عه‌زیز

2011 - 1433

IslamHouse.com

﴿ أركان العبادة مع شرط قبولها عند الله تعالى ﴾
« باللغة الكردية »

جماعة من العلماء

ترجمة: سرباز حميد قادر

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

2011 - 1433

IslamHouse.com

بىنەماكانى پەرىستىنى خىۋى گەۋرە لەگەل مەرىجى ۋە رىگرتىيان

ئەمەش چەند خالىك لەخۇ دەگىت :

يەكەم : واتاى پەرىستن (العبادة) ۋەو بىنەمايانەى كە لەسەرى
بىنات دەنرىت :

پەرىستن (العبادة) لە زمانەوانىدا بەواتاى : زەلىلى و ملكەچى
ھاتوۋە، كاتىك دەوترىت (بەىر مەبەد) واتە : ۋوشترىكى زەلىل، يان
دەوترىت (طرىق مەبەد) واتە : رىگايەك ھىندە قاچى بەسەردا نراىت
زەلىل بووىت .

ۋە لەشەرىشىدا : ناۋىكى كۆكراۋەپە بەكاردىت بۇ بەھەموو كارو
كردەۋەپەكى ديار ۋەنەھان كە خىۋى گەۋرە خۇشى بووىت و پىى
رازى بىت .

بە پىشتىۋانى خودا لەكاتى باسكردنى جۆرەكانى پەرىستن ئەم
مەسەئەلەپە زىاتر روون دەكەينەۋە .

پەرستن (العبادة) سى پرووكن وىنەماى سەرەكى ھەيە كە برىتىن
لە :

يەكەم : تەواى خۆشەويستى بۇ پەرستراو كە خواى گەرەيە وەك
فەرموويەتى : (وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ...) {البقرة: ۱۶۵} واتە :
ئەوانەى كە باوەريان ھيئاو، خوايان لەھەموو شتىك زياتر خۆش
دەوى .

دوومە : تەواوى ئومىد ورجا بۇلاى خودا بىت، وە دەفەرمويت :
(وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ ...) {الإسراء: ۵۷} واتە : باوەرداران بەئومىدى
رەحمەت و مېھرەبانى ئەو (پەروردگار) ەن .

سېھەم : تەواوى ترس لەخوداى گەرە (ترس لە سزاي وتوورەى
خودا) لەم بارەيەشەو خواى گەرە فەرموويەتى : (وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ...)
{الإسراء: ۵۷} واتە : و لەتۆلەو سزايشى دەترسن، بەئى خوا
پەرستى دەبى لەئىوان ھىواو ترسدا بىت .

خوای گوره‌ش هه‌رسی، رووکن و بنه‌ما گوره‌که‌ی په‌رستنی له‌سوره‌تی (الفاتحة) دا کوکردوه‌ته‌وه، له‌وه ده‌فه‌رموئیت (أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾) {الفاتحة: ٢-٤} واته : ته‌واوی جوړه‌کانی سوپاس و ستاییش ته‌نھا هه‌ر بو‌خوایه‌که که‌په‌روه‌ردگاری ئاده‌میو فریشته‌و گشت ئاسمانه‌کان و زه‌وی و بوونه‌وه‌ره، په‌روه‌ردگاری ته‌واوی جیهانه‌کانه، که‌وابوو ئایینه‌که‌شی په‌یام و نامه‌یه‌کی عالهمیبه (٢) به‌خشنده‌ی به‌به‌زه‌یی میهره‌بانه. به‌زه‌یی‌که‌ی ئیجگار فراوانه، میهره‌بانیه‌که‌یشی به‌رده‌وام و نه‌پراویه (٣) خاوه‌نی روژی پاداشت و توله‌یه، که‌سیکی ترنیه - بیجگه‌له‌و- شتیکی به‌ده‌ست بیت؛ به‌تاییه‌تی له‌و روژه‌دا.

ئایه‌تی به‌که‌م مانای خوشه‌ویستی تپدایه، خوای گوره‌ش نازونیمه‌ت به‌خشه، نازونیمه‌ت به‌خشیش به‌ئندازه‌ی نازونیمه‌ته‌کانی خوشه‌ویسته، ئایه‌تی دووه‌میش مانای ئومید و ره‌جای تپدایه، ئه‌و که‌سه‌شی به‌خاوه‌ن ره‌حم و میره‌بانی وه‌صف ده‌کرئت ئومید و ره‌جای ره‌حمه‌تی لی ده‌کرئت، له‌ئایه‌تی

سیهه‌میشدا مانای ترسی تیدایه چونکه خاوه‌نی پاداشت
وحسابی رۆژی دوایی بیگومان له سزاکه‌شی ده‌ترسیت .

هه‌ربۆیه له‌پاش ئه‌مانه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (إِيَّاكَ نَعْبُدُ)
{الفاتحة: ۵} واته : ته‌ن‌ها هه‌ر تۆ ده‌په‌رستم، یان به‌مانایه‌کی تر
ته‌ن‌ها تۆ ده‌په‌رستم ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئه‌م سئ شته‌ی باسمانکرد،
به‌خۆشه‌ویستیت که ئه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ری : (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ) {الفاتحة: ۲} وه به‌ئومید و بركات که ئه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌یه
له‌سه‌ری : (الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ) {الفاتحة: ۳} وه به‌ترس له‌سزای
سه‌خت که ئه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ری : (مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ) {
الفاتحة: ۴}.

په‌رستنی‌ش به‌دوو مه‌رج نه‌بی‌ت لای خوای گه‌وره وه‌رناگیریت :

۱- ئیخلاص و دلسۆزی بۆ په‌رستراو بۆ (الله) : چونکه خوای گه‌وره
(الله) هه‌یج کار و کرده‌وه‌یه‌ک وه‌رناگیریت نه‌گه‌ر به‌ته‌واوی له‌به‌ر خاتر و
ره‌زامه‌ندی ئه‌و نه‌نجام نه‌دراییت، خوای گه‌وره‌ش فه‌رموویه‌تی : (وَمَا

أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ... }البينة: ٥} واته : فرمانیان پی
 نهدرابوو جگه بهوهی که خواپهرستی بکن و بهپاکی و دلسوزی و
 ملکهچی فرمانبهرداری ناین و بهرنامه که بن و لابدهن له ههموو
 ناینینک و تهنها پابهندی ناینی ئیسلام بن ... ههروهها دهفهرمویت
 : (أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ...) }الزمر: ٣} واته : هووشیاربه! ناینی پاک و
 چاک و بیگهرد تهنها هی خواپه. واته: خوا تهنها ههر ئیخلاص وهر
 نهگرئ و، ههموو شتیکی دی وهلا دهنیت ... وه دهفهرمویت : (قُلْ
 اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي) }الزمر: ١٤} واته : نهی موحهمهده (صلی الله
 علیه وسلم) بلئ: من ههر خوا (الله) نهپهرستم، به موخلیصی
 ودلسوزی و ناین و پهرستن بو نهوه.

٢- شوونکهوتن وشوئن پینهلگرتنی پیغهمبهری خودا (صلی الله
 علیه وسلم) : خوی گهوره هیچ پهرستنیک وهرناگرت لهبهندهکانی
 نهگر لهگهل سوننهت و پهرستنهکانی پینهمبهه (صلی الله علیه
 وسلم) پینک نهیهنهوه، خوی گهورهش لهم بارهیهوه فهرموویهتی :
 (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ...) }الحشر: ٧} واته:

هه‌رچی پێغه‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) پێیدان وەری بگرن، واتە:
 بەچی فەرمانی پێکردن بیکەن، وەهەرچیشی لێ قەدەغەکردن
 ئەوا وازی لێ بهێنن و مەیکەن... هەرۆه‌ها دەفەرمویت : (فَلَا وَرَيْكَ
 لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا
 قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) {النساء: ٦٥} واتە : سویند بە پەرۆردگارت
 بیروا دارنێن تا تۆ نەکەنە دادوەر لەهەر ئاژاوە و دووبەرەکی یەکی
 نێوانیاندا، لەپاشان هەست نەکەن لە دەرونیاندا بە هیچ بێزاری
 یەک لەو پیریاری تۆ داوتە و مل کەچ نەکەن بە مل کەچی یەکی
 تەواو .

پێغه‌مبەریش (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرمویت : " من أحدث
 فی أمرنا هذا ما لیس منه فہو رد" {البخاری، الصلح (٢٥٥٠)
 ومسلم الاقضية (١٧١٨) وأبوداود، السنة (٤٦٠٦) وابن ماجه ،
 المقدمة (١٤) وأحمد (٢٧٠/٦)} واتە : هەرکەسێک هەر شتێک
 دا بهێنیت لەم ئاینە ی ئیمەدا نەبیت ئەوا دەدرتتەو بەسەریدا و لێی
 وەرناگیرت...

کاروکرده وه هیچ عیبرهت و نرخیکی نییه لای خوی گه وره نه گهر
 ئیخلاصی ته واوی تیدا نه بیته بو خودا وه پیپی سوننه تی پیغه مبه ر
 (صلی الله علیه وسلم) نه بیته، فضیلی کوری عیاض (ره حمه تی
 خوی لی بیته) سه بارهت به م ئایه ته پیروزه ده لیته : (لَیْسَلُوْكُمْ اَیْکُمْ
 اَحْسَنُ عَمَلًا ...) {هود: ۷} واته : بو ئه وه ی تاقیتان بکاته وه کامه تان
 کارو کرده ی چاکترو باشتره، پاشانیش به پیپی ئه وه پاداش
 وه رگرتیه وه، فضیل ده لیته : مه به ست ئه وه یه که کامیان
 کاروکرده وه یان به ئیخلاصتر و زیاتر شوئن پیپی پیغه مبه ر هه لده گرن،
 ووتیان : ئه ی ئه بو عه لی کامه یه که زور به ئیخلاصتر و زیاتر شوئن
 پیپی پیغه مبه ر هه لده گرن؟ ووتی : کاروکرده وه نه گهر ئیخلاص
 و دلسوزی تیدا بیته به لام به پیپی ئه وه نه بیته که پیغه مبه ر (صلی الله
 علیه وسلم) نه نجامی داوه وه رناگیرت، خو ئه گهر به پیپی سوننه تی
 پیغه مبه ریش بیته (صلی الله علیه وسلم) به لام ئیخلاصی تیدا
 نه بیته و له به ر ره زامه ندی خودا نه بو بیته ئه وا هه ر وه رناگیرت،
 هه تا وه کو هه ردوو مه رجه که ی پیکه وه له یه ک کاتدا تیدا نه بیته واته

تخلیص و سه‌وابیشی تیدا بیّت، ئیخلاصیش مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی خودا بیّت، سه‌وابیش، واته به‌پیی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ری خودا بیّت (صلی الله علیه وسلم) {حلیة الاولیاء لابی نعیم الاصفهانی (۹۵/۸)} .

له‌و ئایه‌تانه‌یشی که هه‌ردوو مه‌رحه‌که‌ی به‌مه‌رح داناوه خوای گه‌وره فه‌رموو‌یه‌تی : (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) {الكهف: ۱۱۰} واته : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) پینیان بلی: به‌راستی من ته‌نزا ئاده‌میزادی‌کم وه‌ک ئیوه، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه وه‌حی و نیگام بو دیت (ئه‌م راستیه‌تان تیبگه‌به‌نم) که: بیگومان خوای ئیوه خوایه‌کی تاک و ته‌نهایه، جا ئه‌وه‌ی ده‌یه‌و‌یت به‌دیداری په‌روه‌ردگاری شادبیّت، به‌خوشنودیه‌وه با کارو کرده‌وه‌ی چاک و دروست ئه‌نجام بدات و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له په‌رستندا هیچ که‌سیک نه‌کاته هاوه‌ل و شه‌ریک بو‌ی .